

Otte og halvfemsfindstvende Møde.

Onsdagen den 15de Marts 1893, Nr. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen.

Formanden (Høgsbro): Dette Valg er begæret foretaget efter Reglerne for Forholdstalsvalg af de samme Medlemmer som tidligere.

Der er anmeldt for mig 4 Grupper af Medlemmer, henholdsvis paa 39, 31, 24 og 7 Medlemmer. Af første Gruppe indsættes: Højmark, C. Ravn, S. Holm, Dusen, Clausager og M. Nielsen, af anden Gruppe: J. Scavenius, Johannsen, Golding, M. Madsen og Christian Jensen, af tredje Gruppe: N. S. Jensen, A. Thomsen og P. Jørgensen samt af fjerde Gruppe: Trier.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Konsejlspræsidenten af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgfreds (Bluhme).

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 3748.)

Forespørgslen sættes under Forhandling.

Forespørgeren (Bluhme): Den Forespørgsel, jeg skal tillade mig at rette til den højtærede Konsejlspræsident, lyder saaledes:

„Vil Regeringen søge eller medvirke til, eventuelt ved en international Konference, at faa anerkendt som folkeretlig Grundsaetning, at Privatejendom (Blotadebrydere og Krigskontrabande undtaget), skal være ukrænkelig paa Søen som paa Landjorden?“

Maar jeg har tilladt mig at ubede mig det høje Tings Tilladelse til at rette denne Forespørgsel til Konsejlspræsidenten, da tør jeg vel haabe paa, at alle uden Hen-

syn til politisk Stilling ville samtykke i Usikkerheden af, at dette Spørgsmaal kunde løses i Humanitetens og Civilisationens Aand, og jeg har fundet yderligere Opmuntring til at fremkomme med denne Forespørgsel, idet jeg tør tro, at en lignende Forespørgsel vil blive rettet til de europæiske Regeringer i Løbet af de parlamentariske Samlinger i dette Aar. Som ærede Medlemmer ville vide, afsluttedes Krimkrigen i 1856 ved en Deklaration, udstedt af de den Gang krigsførende Magter: England, Frankrig, Rusland, Tyrkiet og Sardinien; Deklarationen var dateret Paris den 16de April. Denne Deklaration indeholder 4 Punkter, og ved denne blev det fastsat for det første: Kaperi er og forbliver affastet, for det andet: Neutralitetsflag beskytter fjendtligt Gods undtagen Krigskontrabande, for det tredje: Det neutrale Gods med Undtagelse af Krigskontrabande kan ikke angribes under fjendtligt Flag, og for det fjerde: Blokademaas for at være forpligtende være effektiv. Disse 4 Punkter vare saa at sige Slutscenen paa den Bevægelse, der begyndte i forrige Aarhundrede, som blev hævdet af Forbundet til Beskyttelse af det neutrale Flag paa Havet, den væbnede Neutralitet, et Forbund, der fordrede disse Saetningers Opretholdelse, og for hvilket Danmark havde Vren af at gaa i Spidsen, men ogsaa havde den sørgelige Vre, ikke alene at kæmpe for, men ogsaa at lide for. Først gennem Aarhundredet er det lykkedes denne Tanke at kæmpe sig frem, saaledes at den kunde finde endelig Afgørelse ved denne Deklaration. Smidlertid maa det dog siges, at det for saa vidt ikke er endelig, som der, medens saa at sige alle europæiske Magter have sluttet sig til den, i alt Fald de fleste af dem, er en betydelig Magt, nemlig Spanien, som ikke har gjort det, og uden for Europa: Mexiko, men frem for alt have de nordamerikanske Fristater ikke sluttet sig til Deklarationen. Den er, som sagt, udstedt af 5 Magter, og alle de andre, med Undtagelse af de her nævnte, have senere sluttet sig til dem. Spanien og Mexiko erklærede, at de vare for unge Sømagter til at give Afstald paa den uhyre Støtte, de vilde have ved i Krigstilfælde at benytte Kaperiet mod en fjendtlig Magt, og Nordamerika erklærede, at det i Princippet delte de Anskuelse, som de forelaa, og ogsaa kunde slutte sig til dem, men de vilde ikke, fordi efter Nordamerikas Mening vare de Regler ikke fuldstændige. For at kunne gaa ind paa Sagen, fordrede Amerika, at man gif et Stridt videre, idet man anerkendte al Ejendoms, al Privatejendoms